

Učitelé v 1. ročníku ZŠ uváděli nejčastěji problémy s udržení pozornosti, intelektuální nezralost, nesamostatnost a nedostatečné pracovní návyky, sociální nezralost a problémy v chování, nedisciplinovanost v docházce.

V uplynulém školním roce byl zpracován návrh konkretizovaných očekávaných výstupů RVP PV a od 1. 9. 2012 začalo jeho ověřování. Prozatím základní školy při zápisu dětí do 1. ročníku postupují různě a v řadě případů chybí kontakt mezi mateřskou školou a nástupnickou ZŠ. Navíc pedagogové často nejsou seznámeni s ŠVP předchozího ani následujícího stupně.

Spolupráce se základními školami je u většiny mateřských škol přirozenou součástí školního programu. Má různé formy, z nichž nejčastější jsou vzájemné návštěvy pedagogů i skupin dětí, výměna informací mezi školami, organizace společných akcí apod. Iniciativa často vychází právě ze strany mateřských škol, zájem pracovníků základních škol bývá tradičně nižší. Pokud mateřské školy systematicky sledují i úspěšnost dětí v dalším stupni vzdělávání, tedy po odchodu z mateřské školy, je to první předpoklad, aby na základě zpětné vazby učitelé smysluplně rozvíjeli přípravu nejstarších dětí na základní vzdělávání.

1.4 Prevence a inovace v předškolním vzdělávání

Česká školní inspekce se zaměřuje na účinnost preventivních a rozvojových školních programů ve vztahu k požadavkům RVP PV. Hodnotí účinnost preventivních opatření, sleduje výskyt rizikového chování dětí, zajištění školního poradenství, podporu výchovy ke zdraví a prevenci školních úrazů, dále zjišťuje, jak jsou děti připravovány na přechod do povinné školní docházky. Hodnotí dopady a přínos rozvojových projektů realizovaných v předškolním vzdělávání a naplňování cílů DZ 2011 v praxi škol.

1.4.1 Výskyt rizikového chování ve školním roce 2011/2012

Česká školní inspekce zjišťovala formou rychlého šetření výskyt řešených případů rizikového chování dětí. Jedná se o případy, které nezvládli učitelé ve třídách, a muselo zasáhnout vedení školy. Ze 400 mateřských škol se rizikové chování vyskytlo v 81, tedy přibližně v pětině škol. Nejčastěji uvedli ředitelé MŠ, že museli řešit slovní agrese vůči učiteli (8,8 % MŠ). V 7,3 % škol se řešilo poškozování majetku. Šikana byla řešena v 6,5 % škol. V menším podílu škol musely být řešeny krádeže (5,5 % MŠ). V menší míře se vyskytly fyzická agrese vůči učiteli a jiné případy rizikového chování (4,5 % MŠ) a ublížení na zdraví (4,3 % MŠ).